

TEKST EN BEELD HANS VAN DER VEEKE

Eindelijk herfst

Huttentocht (27-28 oktober)

Het moet voor de vaste reizigers op station Zwolle een bijzondere aanblik zijn geweest. Zoveel kleurige fietsers, bepakkt en bezakt, en allemaal opgewonden over de komende tocht. Iets over tien is iedereen aanwezig en kunnen we vertrekken. In eerste instantie in een grote sliert, maar al snel valt deze uiteen in een aantal groepjes.

Marjan heeft dit jaar niet alleen weer een mooie tocht voor ons uitgezet, maar ze weet ook uiterst handig tussen de buien door te laveren. Langs de IJssel fietsen we naar Hasselt, waar de eerste koffiestop is. In het café weten ze niet wat hun overkomt, maar ze weten goed te schakelen zodat iedereen snel aan de koffie en (appel)taart zit. Daarna gaan we verder door het Overijsselse landschap. De herfst is laat dit jaar, maar voorzichtig laat de natuur al haar prachtige kleuren zien.

Bitterballenstop

In Staphorst kan het contrast niet groter zijn. In onze Wereldfietsrouteruitfit halen we een traditioneel geklede Staphorster dame in. Maar de groet is er niet minder amicaal om. Naast het fietsen is er onderweg ook genoeg te zien. In de Reestkerk in Oud-Avereest hangt een mooie expositie en iets voorbij Witharen is een mooie beeldentuin. Hij is eigenlijk al gesloten maar we mogen toch een kijkje nemen. In Dalfsen doen we boodschappen en hebben we een bitterballenstop in de plaatselijke kroeg. Na een kleine tachtig kilometer komen we op de camping aan.

Naast de vier gevulde hutten is er ook een grote groep bikkels die de nacht in de tent doorbrengt. En dat terwijl er die nacht een paar graden vorst is. Daar hebben we 's avonds geen last van, want er is een grote ruimte beschikbaar waar we warm kunnen zitten én eten. En voor dat laatste heeft Marjan een heerlijk Indisch buffet

geregeld, zodat we met volle buiken de hut respectievelijk tent in kunnen rollen.

Spoken en zombies

Op zondagochtend mogen we een uurtje langer slapen. Daardoor is het ontbijt in de zon, die vandaag uitbundig aanwezig is, net te doen. Maar dan wel met de handschoenen aan. Tegen tien uur is iedereen weer op pad en slingeren we richting de IJssel die we in Wijhe met een pontje oversteken. In Wijhe is het Halloween en we fietsen tussen de spoken en zombies door het dorp. In de molen warmen we even op met natuurlijk weer een stukje appeltaart. Het wordt er tenslotte toch wel afgiefietst. Na Heerde komen we in de bossen van de Veluwe en het is prachtig fietsen over de slingerende paadjes en de kleine klimmetjes. Voor we het weten zijn we bij Hattem en steken we de IJssel weer over naar Zwolle. Ik heb genoten van het fietsen, het buiten zijn, de mensen en het landschap, en kan weer opgeladen aan de komende werkweek beginnen. 🍂